

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.258/2021/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Dr. Serfőző Henrik Olivér Ügyvédi Iroda (Cím3, ügyintéző: dr. Serfőző Henrik Olivér ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím2) felperesnek – a dr. Csányi Imre Ferenc kamarai jogtanácsos által képviselt **Munkáltatói szervezet EK** (Cím1) alperes ellen méltatlansági eljárás jogellenessége és jogkövetkezményei tárgyában indult perében a Fővárosi Törvényszék 20.M.71.213/2020/28. számú ítélete ellen a felperes 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 1.937.766 (egymillió-kilencszázharminchétezer-hétszázhatvanhat) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasította és kötelezte a felperest 900.000 forint perköltség megfizetésére, az alperes javára.

[2] Az általa megállapított tényállás szerint a felperes 2004. augusztus 16-án létesített hivatásos szolgálati jogviszonyt az alperessel. A felperes lakó- és tartózkodási helye 2017. február 22-ig Cím4, míg 2017. február 23-tól: Cím2 szám alatti címen volt.

[3] A felperes 2015. július 14-től az Szolgálati egység1 (Szolgálati egység1) Parancsnokságán teljesített szolgálatot csapatorvosként. 2016 februárjában beiratkozott a Település1 Autósiskola nevű autósiskolába „C” típusú vezetői engedély megszerzése céljából. A tanfolyam díjára megfizetett 1860 eurót, azonban a vizsgakövetelményeket hat alkalommal sem tudta teljesíteni. Így 2016. december 16-án angol nyelven levelet írt a Település1 rendőrkapitányságra, ebben jelezte, hogy a Misszióban orvosként szolgál. Kifejtette, hogy a táborban lecserélték a mentőautót, amelyet csak „C” kategóriás vezetői engedéllyel lehet vezetni és ennek megszerzéséért iratkozott be az autósiskolába. Rögzítette, hogy a tanfolyamon kapott angol nyelvű tankönyvből sajátította el az elméleti ismereteket, tételesen levezette a gyakorlati órák és a vizsgák számát, valamint azok ellenértékének összegét, utalva arra is, hogy más típusú vizsgái korábban mind elsőre sikerültek. Megemlítette továbbá, hogy az akkori kontingens jogi és igazgatási tisztjének telefonon jelezte, hogy az autósiskolában a vizsgáztatást részrehajlónak érzi, aki viszont arra tett utalást, hogy a korábbi váltásban szolgálatot teljesítő kolléga „D” vezetői engedélyét úgy szerezte, hogy „fél disznóval” megvesztegette a vizsgáztatót. Kérte, hogy fizessék vissza a tanfolyamra kifizetett összeget, avagy állítsák ki részére a vezetői engedélyt, ellenben az ENSZ illetékes egységeihez fordul segítségért. Úgy fogalmazott, hogy az Egyesült Nemzetek nem viseli el, hogy a katonái áldozattá váljanak, ezért büntetésként javasolja, hogy az autósiskolát legalább egy évre zárják be. Mindezekon túl kifejtette, hogy ha a békefenntartók nem lennének a szigeten, akkor a török hadsereg már rég megszállta volna az egész szigetet.

[4] 2017. január 30-án Vezető2 (Szolgálati egység1-Szolgálati egység száma) elektronikus levelet írt a magyar kontingens parancsnokának (Alezredes nevenek), amelyben arról tájékoztatta, hogy a felperes levele „Rendkívüli módon veszélyeztette és ez az előadás teljesen tisztességtelen és figyelmen kívül hagyta a Ország1i helyzetet.”

[5] 2017. február 3-án a felperes az előzetes parancsnoki meghallgatása során elismerte, hogy a levelet maga írta, a vesztegetéssel összefüggő nyilatkozatát visszavonta és a levél utolsó mondatát úgy magyarázta, hogy mindezzel azt akarta kifejezni, hogy a misszió tagjai Ország1 népét segítik, ezért cserébe elvárhatónak tartják a korrekt eljárásokat. 2017. február 6-án a Police tanúként hallgatta meg a felperest. Ennek során is elismerte a felperes, hogy a levél tőle származik és azt, hogy az esetet nem jelentette előljárójának, Alezredes nevenek. A levél megírásának indokaként arra hivatkozott, hogy fokozott mentális nyomás alatt volt a misszió ideje alatt családi okokból (ezidő alatt született gyermeke, akit 6 hónapos korában láthatott először, édesapja súlyos betegsége, az örökléssel kapcsolatos problémák), mindezek miatt áldozatnak érezte magát és nem kellő higgadsággal járt el. Az utolsó mondatot már felfokozott lelkiállapotban, fordító segítségével írta és nem ellenőrizte vissza.

[6] 2017. február 6-án Dandártábornok neve dandártábornok a Szolgálati egység2 (Szolgálati egység2) parancsnokának, Vezérőrnagy neve vezérőrnagynak javasolta a felperes

méltatlanságának megvizsgálását, mivel megítélése szerint a felperes levele az ENSZ misszió sérelmére felelőtlenül vagy gondatlanul elkövetett hírnévrontás kapcsán nagy (és nemzetközi) nyilvánosság előtt olyan cselekményt valósított meg, amely alkalmas a Munkáltatói szervezet tekintélyének rombolására. Egyben javasolta a felperes visszahívását a misszióból és azonnali pszichológiai vizsgálatát. Ugyanezen a napon a felperes bocsánatkérő levelet írt a Település1 városi rendőrségnek.

[7] A Szolgálati szervezeti egység1 főnöke 2017. február 8-án, előző napi hatállyal megszüntette a felperes vezényletét és visszahelyezte eredeti beosztásába a Munkáltatói szervezet EK Állomány1 állományába. Visszaszűrése során az elsőfokú PÁV döntés értelmében a felperes „jelenlegi beosztásában alkalmatlan” minősítést kapott.

[8] 2017. február 8-án az Szolgálati egység2 parancsnoka tájékoztatta az alperes parancsnokát az előzetes tényfeltáró vizsgálatról, egyben további intézkedés megtétele végett megküldte az iratanyagot.

2017. február 23-án az alperes parancsnoka fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben, beosztásából való felfüggesztése és illetménye 50 %-ának visszatartása mellett. 2017. március 9-én a felperes megbízta a Ügyvédi irodát a fegyelmi ügyben képviselése ellátásával.

[9] Ugyanezen a napon az alperes parancsnoka méltatlansági eljárást kezdeményezett a felperessel szemben a Szolgálati szervezeti egység1 főnökénél, aki 2017. március 3-án kelt Határozat szám1 számú határozatával rendelte el azt. Az intézkedés indokolásában rögzítette a felperes által 2016. december 16-i keltezéssel angol nyelven a Település1 rendőrkapitányságnak írt levél tartalmát, amely alapján úgy ítélte meg, hogy a felperes olyan cselekményt valósított meg az ENSZ misszió sérelmére felelőtlenül vagy meggondolatlanul elkövetett hírnévrontás kapcsán és nagy nemzetközi nyilvánosság előtt, amely alkalmas lehet a Munkáltatói szervezet tekintélyének rombolására, egyben a Munkáltatói szervezet iránti közbizalom fenntartásának súlyos veszélyeztetésére.

[10] A határozatot a posta megkísérelte a felperes alperesnél nyilvántartott állandó lakóhelyére – a Cím4i címre – és a tartózkodási helyére – a Cím2i címére – is kézbesíteni, az azonban mindkét helyre sikertelen volt. A Cím4i címről 2017. március 31. és április 7. napján elhelyezett értesítést követően 2017. április 19-én, míg a Cím2i címről 2017. május 4. és május 11. napján megkísérelt kézbesítést követően 2017. május 18-án küldte vissza a küldeményt az alperesnek.

[11] 2017. március 13-án a fegyelmi eljárást az alperes a méltatlansági eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. 2017. március 17-én munkáltatói igazolás kiadása céljából a felperes a Személyügyi és Munkaügyi Osztályon járt. Az osztály vezetője, Tanú4 – egy később, 2017. április 19-én kelt jegyzőkönyv tanúsága szerint – tájékoztatta a felperest, hogy jelenjen meg a Jogi és Igazgatási Osztályon egy határozat átvétele miatt, ennek a felperes nem tett eleget azzal a hivatkozással, hogy jogi képviselője útján tartja a kapcsolatot

az alperessel. Ugyancsak 2017. március 17-én írásban jelentette be a felperes az alperes Személyi és Munkaügyi Osztályának, hogy beteg, egyben azt, hogy a Pályaalkalmassági Orvosi Bizottságtól „alkalmatlan” minősítést kapott, ezért F. eljárás alatt áll. A bejelentés 2017. március 22-én érkezett az alpereshez.

[12] 2017. március 23-án a méltatlansági eljárásban kijelölt vizsgáló, Tanú3 alezredes értesítette a felperest, hogy 2017. április 4-én személyesen kívánja meghallgatni. Az értesítést a felperes mindkét címére megküldte, amit 2017. április 12-én a Cím2i címen vett át a felperes. Egyben a vizsgáló telefonon is megkísérelte a felperest tájékoztatni, ez azonban nem járt sikerrel. A személyes meghallgatás időpontjában a felperes nem jelent meg.

[13] A vizsgálati eljárásban a vizsgáló 2017. április 4-én Százados neve századost hallgatta meg, aki együtt szolgált a felperessel jogász tisztként. Egyidejűleg a vizsgálat során a vizsgáló megkereste a Országli misszió Szolgálati egység1 Magyar Kontingens parancsnokát is. Alezredes neve arról számolt be, hogy a felperes cselekménye az állomány hangulatát negatívan befolyásolta, illetve, hogy az esetnek az ENSZ-nél is nagy visszhangja volt, az ügyről jelentést küldtek a Település2-i központba és az Szolgálati egység1 Head of Mission-je is kiemelt figyelmet szentelt az ügynek és felhívta a figyelmet a továbbiakban a hasonló megnyilvánulások elkerülésére. A vizsgáló 2017. április 10-én a vizsgálatot befejezve elkészítette összefoglaló jelentését.

[14] 2017. április 27-én a Szolgálati szervezeti egység1 főnöke méltatlansági bizottság létrehozását rendelte el. 2017. május 9-én az alperes értesíteni rendelte a vizsgálatot és a felperest a méltatlansági bizottsági ülés helyszínéről és időpontjáról, azonban a felperes részére a kézbesítés nem járt sikerrel. 2017. május 10-én ugyanis Tanú1 százados és Tanú2 gépjárművezető a felperes Cím2i címen személyesen kísérelte meg kézbesíteni a méltatlansági bizottság létrehozásáról szóló határozatot, valamint a bizottság üléséről szóló értesítést. Ennek során a felperes lement a lépcsőház aljába, majd amikor meglátta Tanú2t azt mondta: „akkor nem vagyok itthon”, minderről jegyzőkönyv készült.

[15] 2017. május 15-én a méltatlansági bizottság zárt tanácskozásban, egyhangúlag javasolta a felperes K.i szolgálatra való méltatlanságának megállapítását. 2017. május 18-án a másodfokú Bizottság a felperest K.i szolgálatra alkalmatlannak találta azzal, hogy betegsége a K.i szolgálattal nem függ össze.

[16] 2017. május 29-én a Szolgálati szervezeti egység1 főnöke a Határozat szám2 számú határozatával a felperes szolgálatra méltatlanságát állapította meg. Indokolásában a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 162. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással rögzítette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a felperes az általa írt levéllel olyan cselekményt valósított meg, amely alkalmas lehet a Munkáltatói szervezet tekintélyének rombolására, illetve a Munkáltatói szervezet iránti közbizalom fenntartásának súlyos veszélyeztetésére. A Munkáltatói

szervezetnél K.i szolgálatot teljesítők részéről minden esetben megkövetelendő a nyilvánosan és kollektíven elfogadott szervezeti kultúrájának, értékrendjének megtartása, a közbizalom csak akkor áll fenn, ha a katonák személyi körülményeik és tevékenységük, valamint a Munkáltatói szervezethez tartozó szervezetek működésének szabályszerűsége iránt nem merülnek fel kétségek, a szolgálatot teljesítő katonák cselekedeteinek törvényeken, jogszabályokon és egyéb szabályzókon kell alapulnia, és azok általánosan elfogadott etikai normáknak megfelelően jelennek meg a kívülágban. A Munkáltatói szervezet tagjaival szemben fokozott az elvárás a jogszabályok betartására, a közbizalom súlyos veszélyeztetése azt jelenti, hogy az adott magatartás alkalmas az érdeksérelem megvalósítására, ami a felperes esetében egyértelműen megállapítható.

[17] A felperes fellebbezése folytán a H. miniszter a 2017. augusztus 28-án kelt Határozat szám3 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta helyes indokai alapján. Kiemelte, hogy a felperes a levelét egy idegen állam nyomozóhatóságának írta, ezáltal a levél kikerült a felügyeleti köréből, így nem hivatkozhat sikerrel arra, hogy a levelét nem a nagy nyilvánosságnak szánta. Értékelní kellett a levél utolsó mondatának megítélésé körében a beszerzett parancsnoki nyilatkozatokat és az ENSZ-en belüli visszhangot, amelyek egy-egy beosztást és az ahhoz kapcsolódó hivatali álláspontot jelenítettek meg és az alárendeltek, beosztottak véleményét is magukban foglalták.

[18] Cím2 Kormányhivatal főosztályaa 2017. május 15-én kelt szakértői véleménye szerint a felperesnél 25 % pszichiátriai, 15 % mozgásszervi, 0,5 % endokrinológiai és 0,5 % tápláltságszavarból eredő, - helyesen - 42 %-os össz-szervezeti egészségkárosodás állapítható meg azzal, hogy mindez baleseti vagy foglalkozási eredetű egészségkárosodást nem jelent. Ezt követően a Munkáltatói szervezet EK Bizottsága a 2017. május 18-án kelt határozatával a felperest K.i szolgálatra alkalmatlannak minősítette és rögzítette, hogy a betegség szolgálattal nem összefüggő. Mindezek alapján a H. Minisztérium Hivatala a Határozat szám5 számú, 2017. május 29-én kelt határozatával a felperes 42 %-os össz-szervezeti egészségkárosodását szolgálattal össze nem függőnek minősítette. A másodfokon eljáró H. miniszter a 2017. október 11-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, ez utóbbival szemben a felperes keresettel élt, majd elállása folytán a permegszüntető végzés 2018. október 12-én jogerőre emelkedett.

[19] A felperes szerződéses szolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva 2017. július 18-án szűnt meg a méltatlanság megállapítására tekintettel. 2018. március 14-én kelt határozatával az alperes a fegyelmi eljárás felfüggesztését és a fegyelmi eljárást megszüntette, figyelemmel arra, hogy a szolgálati jogviszony a felfüggesztés időtartama alatt megszűnt.

[20] A Kormányhivatal2 Járási Hivatala 2017. június 14-én a Társaság1 (képviselője: a felperes) részére háziorvosi ellátás szakfeladat végzéséhez működési engedélyt adott 2017. augusztus 1. napjától. Erre figyelemmel a Társaság1 2017-ben 10.005.700 forint, 2018-ban 20.714.600, 2019-ben 22.936.109, 2020-ban 23.415.200 forint bevételt szerzett.

[21] Az elsőfokú bíróság a Hjt. 162. § (1) bekezdése, 163. § (1), (8) bekezdése, 145. § (3) bekezdése, 5. § (1)-(3) bekezdése, 62. § (2) bekezdés b) pontja, 59. § (2) bekezdés b) pontja, (3) bekezdés, 146. § (1) bekezdés a) pontja, 153. § (1) bekezdés e) pontja alapján a jogviszonya jogellenes megszüntetése és jogkövetkezményei iránt előterjesztett keresetét megalapozatlannak találta.

[22] Elsődlegesen a méltatlansági eljárás elrendelésére nyitvaálló 30 napos határidő megtartottságát vizsgálta. Mindenekelőtt rögzítette, hogy a 2016. december 16-i levelet követően az események időbeli láncolata nem szakadt meg, a rendelkezésre álló adatokból megállapítható volt, hogy Vezető2 2017. január 30-án a magyar kontingens parancsnokával – és nem a méltatlansági jogkört gyakorló Szolgálati szervezeti egység1 főnököt – tájékoztatta a felperes autósiskolának írt leveléről. Ezt követően kezdődött a felperes ügyének kivizsgálása és hangsúlyozta, hogy a fegyelmi, illetve a méltatlansági eljárás elrendelésére megalapozottan a tények és a körülmények ismeretében van lehetőség azt követően, hogy ezek az adatok, információk a jogkört gyakorló birtokába jutnak. A perbeli esetben az események logika és időbeli láncolatában nem volt olyan körülmény, amely megalapozta volna az alperes részéről a méltatlansági eljárás elrendelésére nyitvaálló határidő elmulasztását.

[23] Ezt követően vizsgálta a méltatlansági eljárást elrendelő határozat kézbesítését. Rögzítette, hogy ezt négy esetben kísérelte meg az alperes, releváns adatnak tekintette, hogy a felperes alperes felé bejelentett lakcíme 2017. február 23-tól a Cím2 szám alatti cím volt. Ehhez képest az alperes a Cím4i címre is megkísérelte a kézbesítést, amit így nem vett figyelembe. A kézbesítés azon okból sem lehetett sikeres, hogy Tanú4 osztályvezető 2017. március 17-én a határozat átvételére hívta volna fel a felperest. A felperes ugyanis közölte, hogy egyrészt jogi képviselője útján tartja a kapcsolatot a munkáltatójával, másrészt a felperes ebben az időpontban már tudomással bírt arról, hogy vele szemben az alperes fegyelmi eljárást rendelt el, egyben 2017. március 9-én megbízta a Ügyvédi irodát képviselője ellátásával.

[24] Mindezekből arra következtetett, hogy a felperes alappal gondolhatta azt, hogy a fegyelmi eljárással kapcsolatos határozat átvételére hívta fel az osztályvezetőt, amit alátámaszt az a körülmény is, hogy a 2017. április 19-i jegyzőkönyv szerint az osztályvezető – megjelölés nélkül – egy határozat átvételére hívta fel a felperest. A konkrét tájékoztatás hiányát Tanú4 tanúvallomása is alátámasztotta. Így megállapította, hogy a 2017. március 17-i felperesi magatartás nem minősül a méltatlansági eljárást elrendelő határozat átvétele megtagadásának.

[25] Nem találta megalapozottnak az átvétel megtagadását a 2017. május 10-i eseményekkel összefüggésben sem. A felperes ugyanis ebben az időpontban sem volt tisztában azzal, hogy vele szemben méltatlansági eljárás is folyik. Tanú1 százados és Tanú2 gépjárművezető tanúvallomása szintén nem támasztotta alá azt, hogy a felperest tájékoztatták volna arról, hogy milyen határozat átvételének ügyében keresik, ezzel azonos tartalommal bír az eseményekről felvett jegyzőkönyv is. Hangsúlyozta, hogy a jogszabály kizárólag abban az

esetben fűzi a közlés jogkövetkezményét az átvétel megtagadásához, amennyiben a közlésre jogosult konkrétan tájékoztatja az átvevőt az átadni kíván irat minőségéről. Ez a 2017. március 17-i és május 10-i események során nem valósult meg. Mindezek okán a felperes a méltatlansági eljárás elrendeléséről szóló határozatot a Cím2i laccímére megküldött tértivevényes küldemény átvételével csupán 2017. május 18-án vette kézhez.

[26] Rögzítette azt is, hogy Tanú3 vizsgáló által a személyes meghallgatás időpontjáról megküldött értesítés a felperes részére csupán 2017. április 12-én – a kitűzött időpontot követően – került kézbesítésre. A vizsgáló így a felperes távollétében folytatta le a vizsgálati eljárást és felhasználva a felperes korábbi nyilatkozatait, vallomásait, készítette el az összefoglaló jelentését. A méltatlansági bizottság szintén a felperes távollétében tartotta meg ülését és hozta meg döntését. Mindezeket azonban nem minősítette az ügy érdemére kiható eljárásjogi szabálysértéseknek. E körben arra mutatott rá, hogy az egyes jogállási törvények a foglalkoztatottak által elkövetett vétkes magatartásokkal kapcsolatosan az eljárások lefolytatására eltérően határozzák meg azokat a kiemelten fontos garanciális eljárási szabályokat, amelyek megszegése érdemi vizsgálat nélkül a határozat megsemmisítését eredményezik. A Hjt. és a 9/2013. (VIII. 12.) HM rendelet sem a fegyelmi eljárás, sem a méltatlansági eljárás esetében nem tartalmaz taxatív felsorolást arra vonatkozóan, hogy az egyes eljárásjogi szabályok megsértése maga után vonná a határozat jogellenességét. Továbbá rögzítette, hogy a perbeli méltatlansági eljárás alapjául szolgáló tényállás egyszerűbb megítélésű, az előzetes meghallgatás során (2017. február 3-án) a felperes elismerte az autósiskolának címzett levél megírását, és ezt megerősítette a 2017. február 6-i, a Police részére tett tanúvallomásában is. A méltatlansági eljárás vizsgálatának elsődleges célja a Szolgálati szervezeti egység1 főnök döntésének előkészítése volt, ezt nem befolyásolta a felperes távolléte. A felperes az előzetes vizsgálat során levele megírásának indokait, akkori pszichés állapotát, családi körülményeit már feltárta és ezek az információk a méltatlansági bizottság tagjai részére rendelkezésre álltak.

[27] A felperes hivatkozása ellenére megállapította, hogy a párhuzamosan folytatott fegyelmi és méltatlansági eljárás nem ütközött a kétszeres elbírálás tilalmába. A fegyelmi eljárást az alperes a méltatlansági eljárás elrendelését követően előzetes kérdés tisztázása végett felfüggesztette, amelyet a méltatlansági eljárásban kívánt az alperes tisztázni. Mindezek okán nem folyt párhuzamosan két eljárás, és a felperest sem marasztalta ugyanazon cselekménye miatt egymástól függetlenül két különböző eljárásban az alperes. Ezen túl megjegyezte, hogy az irányadó jogszabályok nem zárják ki a fegyelmi és méltatlansági eljárás egyidejű lefolytatását.

[28] Mindezeket túl arra is rámutatott, hogy a Hjt. 59. § (3) bekezdése alapján az alperesnek nem volt jogszabályi lehetősége arra, hogy a felperes szolgálati jogviszonyát egészségügyi alkalmatlanságra tekintettel felmentéssel megszüntesse a méltatlansági eljárás ideje alatt, így az alperes eljárása e körben is jogszerűnek minősült. Figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló orvosi dokumentáció egyike sem rögzített a felperes esetében kóros elmeállapotot, így fenyegető kizáró ok sem állott fenn a felperes esetében. Az a tény, hogy a felperes esetlegesen pszichés problémákkal küzdött, önmagában – további tényállási elem, valamint erre utaló körülmény nélkül – nem teszi őt kóros elmeállapotúvá.

[29] A felperes méltatlanságával összefüggésben magatartásának megítélésével kapcsolatosan rögzítette, hogy a vizsgálat tárgyát az képezhette, hogy a magatartás önmagában objektíve alkalmas volt-e a közbizalom fenntartásának súlyos veszélyeztetésére. Az értékelés körülményei nem terjedtek ki a felperes esetleges pszichés állapotára és családi körülményeire sem. Hangsúlyozta, hogy a Munkáltatói szervezet katonái különleges szolgálatot teljesítenek, velük szemben a polgári személyekhez képest magasabb elvárások, speciális követelmények érvényesülnek, különösen a külszolgálatban teljesített szolgálat idején, hiszen ekkor a K. a hazáját is képviseli a külföldi polgári lakosság felé is. A felperes által elismert magatartást alkalmasnak találta a közbizalom fenntartásának súlyos veszélyeztetésére, függetlenül a nyilvánosság nagyságrendjétől. Az ügyről jelentés készült az ENSZ Település-2-i központjába, az Szolgálati egység1 Head of Mission-je is kiemelt figyelmet szentelt az ügynek, amin nem változtat az a felperesi szándék, hogy egy Település1 nyomozót kívánt tájékoztatni a vele kapcsolatos történésekről. Hangsúlyozta, hogy a méltatlanság megállapításához elengedő a közbizalom fenntartásának súlyos veszélyeztetése is, a felperes által elküldött levél, különösen annak utolsó mondata erre alkalmas volt, amit megerősít Vezető2 levele is. Mindezeket nem cáfolják Dandártábornok neve dandárparancsnok jelentésében foglaltak, mivel azok nagy része feltételezésén és a dandárparancsnok véleményén alapulnak.

[30] Nem találta megalapozottnak a felperes joggal való visszaélésre történő hivatkozását sem. A felperes csupán arra hivatkozott, hogy az intézkedés mögöttes indoka a véleménynyilvánítás elfojtása és a felmentéssel járó illetmény megfizetése alóli alperesi mentesülés volt, ezen tényállításait azonban bizonyítékokkal nem igazolta és bizonyítási indítvánnyal sem élt. A felperes által elismert magatartás kapcsán az események logikai láncolata alapján sem állapítható meg, hogy az alperes a méltatlansági eljárás során egy mögöttes indoktól vezérelve járt el, ezt semmilyen körülmény, tény, adat, utalás nem támasztotta alá.

[31] A pertárgy értékét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 24. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felperes egyévi távolléti díjának összegében, 9.180.000 forintban állapította meg. A felperest a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a pertárgyérték 5 %-ánál magasabb összegű perköltség viselésére, figyelemmel volt az eljárás időtartamára, a megtartott tárgyalások számára és az ügy bonyolultságára, az alperes által szerkesztett okiratok minősítésére, mennyiségére. A felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján rendelkezett úgy, hogy az eljárás illetékét az állam viseli.

A felperes fellebbezése

[32] Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében a felperes annak teljes megváltoztatásával az alperes kereset szerinti marasztalását kérte.

[33] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében okszerűtlen következtetésre jutott a tényállás és a bizonyítékok helytelen mérlegelése alapján. A felperes javára értékelhető tényállási elemeket és jogi tényeket ugyanis súlytalannak, ellenben az alperes tény- és jogállításait nyomatékkel értékelte, a garanciális eljárási hibákat csekélynek, a súlyosan terhelt pszichés állapotában bekövetkezett csekély súlyú cselekményét pedig súlyosnak minősítette. Az aránytalan mérlegelés megalapozatlan döntéshez vezetett.

[34] Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a méltatlansági eljárás nem volt szabályszerű és emiatt az alperesi döntés jogellenesnek minősül. A méltatlansági eljárás vizsgálati szakaszában a kézbesítéssel kapcsolatos eljárási hibák lényeges garanciális szabályokat sértettek. Nem szerzett ugyanis tudomást a méltatlansági eljárás megindításáról, és a vizsgálati szakasz megindulásáról sem, így arról, hogy személyes meghallgatására lett volna lehetőség, amely során kifejthette volna álláspontját a tényállással kapcsolatban, előadhatta volna enyhítő körülményeket és a cselekmény súlyának értékelése körében képviselt álláspontját. Mindezekkel a 9/2013. (VIII. 12.) HM rendelet 141. § (1) bekezdésében foglalt jogai sérültek. Kiemelte továbbá, hogy a méltatlansági bizottság létrehozása sem történt meg határidőben. A vizsgáló a vizsgálatot 2017. április 10-én fejezte be, a rendelet alapján öt munkanapon belül kellett volna létrehozni a bizottságot, erre csak 2017. április 27-én került sor, így a méltatlansági eljárás jogellenessége ezen okból is megállapítható. Az elsőfokú bíróság nem hozhatott volna olyan ítéletet, amely mindezen jogszerűtlenséget nem veszi figyelembe.

[35] A méltatlanságot kimondó határozat érdemével kapcsolatosan kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a cselekményét súlyosnak minősítette. A bizonyítékok azt támasztották alá, hogy a cselekmény idején is csak szűk körben, vagy csak a tények teljes ismeretének hiányában tekintették az esetet problémásnak. Nemzetközi szinten nagyon rövid idő alatt megállapították, hogy nem szükséges szankciót alkalmazni, eljárást indítani vele szemben, az Szolgálati egység1 legfőbb vezetője illet nem tartott indokoltnak. Az Szolgálati egység2 részéről is azt a tájékoztatást kapta, hogy a magyar vezérkar maximális humanitással fogja kezelni az ügyet. A Hjt. 162. § (1) bekezdés c) pontja szerinti „súlyos veszélyeztetés” hiányában el kellett volna tekinteni a méltatlansági eljárás megindításától, Dandártábornok neve dandárparancsnok 2017. február 3-án kelt jelentése pedig ezt támasztotta alá.

[36] Ez utóbbi jelentés a vétőképesége kapcsán is fontos megállapítást rögzít, úgy fogalmaz, hogy tettét hirtelen felindulásból követte el és nem vette számba az esetleges következményeket, illetve pszichés állapota súlyosan zavart, kivizsgálása sürgősen szükséges. A csapatorvos azonnal betegállományba is vette és azt az eljárás alatt mindvégig fenntartotta. A dandártábornok úgy ítélte meg, hogy a meghallgatás során „megtört és szomorú ember” benyomását keltette. A külszolgálat és K.i szolgálati rendszerbe való nehézkes beilleszkedés a pszichés állapotát hátrányosan befolyásolta, a cselekmény elkövetésekor már fennálltak azok a körülmények, amelyek a pszichés problémák felerősödéséhez vezettek. A F. vizsgálat megerősítette és igazolta a laikusok számára is érzékelhető kóros érzelmi és pszichés instabilitásának tényét, ezt nem hagyhatta volna figyelmen kívül az elsőfokú bíróság.

[37] Hangsúlyozta, hogy a méltatlansági határozat túlzó, mivel cselekménye nem volt sem ismételt, sem súlyosan minősülő, és olyan jellegű, amely a legsúlyosabb szankció kiszabását tette volna szükségessé. A méltatlanságot megalapozó magatartása, vagyis a közbizalom súlyos veszélyeztetése esetében nem állapítható meg. Az alperes által hivatkozott erkölcsi alkalmatlanság nem lehet olyan gumiszabály, ami tetszés szerinti tartalommal feltölthető, a döntésnek generálklauszula alkalmazása esetén is megalapozottnak, indokoltnak kell lennie. Az, hogy magatartása önmagában, objektíve alkalmas-e a közbizalom fenntartásának súlyos veszélyeztetésére, megalapozottan csak akkor dönthető el, ha a bírói gyakorlatot is figyelembe veszi az eljáró bíróság.

[38] A fellebbezésben felsorolt tényállások szerinti magatartásokból kitűnik, hogy elsősorban a szexuális, pornográf és visszaélésszerű cselekményeket kívánja a testület a méltatlanság szankciójával sújtani, és csak akkor, ha az ténylegesen nagy nyilvánosságot is kapott, esetében azonban mindez nem állapítható meg. Nem lehet magatartását kontextusából kiragadva vizsgálni, és valóban túlzottan kemény hangú levelének kifogásolható passzusaira fókuszálni. Értékelni kell a levél megírását kiváltó okokat (korrupció), és a hangvétel túlzó voltát mentő körülményeket (érzelmi és pszichés instabilitás). Cselekménye azokat a magasabb erkölcsi elvárásokat kívánta megvalósítani, amire az alperes is hivatkozott a K.i Etikai Kódexből. A jogvita alapjául szolgáló cselekménye is olyan magatartás volt, amit a Munkáltatói szervezet a katonáitól elvár és ugyan megnyilvánulási formáját tekintve kifogásolható, ám nem olyan súlyú, amely a Munkáltatói szervezetbe vetett közbizalom megingatására alkalmas lenne.

[39] Másodlagos kereseti kérelme megalapozottságát egyértelműen bizonyítják a sorozatos eljárási hibák, illetve az, hogy a méltatlansági eljárást – pszichés állapotára és szolgálatra való alkalmatlanságára – tekintet nélkül megindította az alperes. Mindezek az eljárás gyorsítására irányultak annak érdekében, hogy eljárási jogait ne gyakorolhassa.

Az alperes fellebbezési ellenérelme

[40] Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes teljes perköltségben való marasztalását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a széleskörűen lefolytatott bizonyítási eljárást követően a bizonyítékokat helyesen mérlegelte, és azokból okszerű következtetéseket levonva helyes érdemi döntést hozott. Azonban arra is utalt, hogy az elsőfokú eljárásban a felperes keresetét leszállította és az elállással érintett rész vonatkozásában is perköltségigénye áll fenn 347.707 forint összegben. Ezen túlmenően a fellebbezéssel érintett pertárgyérték alapján 463.331 forintban határozta meg másodfokú perköltségét, így mindösszesen 811.038 forint fellebbezési eljárási szakaszban indokoltan felmerült perköltséget kívánt érvényesíteni.

[41] Teljeskörűen fenntartva az elsőfokú eljárásban előadott nyilatkozatait megalapozatlannak találta a felperesnek az eljárás elrendelése szabálytalansága körében súlyos eljárási szabálysértést, és így az érdemi döntés megalapozatlanságát eredményező kifogásait. Hangsúlyozta, hogy a felperes az eljárást elrendelő határozatot - az ügyviteli záradék szerint 3. számú példányt - a keresetlevele mellékleteként csatolta, ezt az okiratot a felperes maga vette át 2017. május 18-án. Iratellenesen vitatja a felperes, hogy az elrendelő határozat nem került kézbesítésre és nem állt méltatlansági eljárás hatálya alatt. A vizsgálói meghallgatásról szóló értesítést a felperes szintén személyesen átvette 2017. április 12-én. A távolléte az eljárási cselekmény lefolytatását nem akadályozta. A bizottsági eljárás szintén megfelelt a Hjt. és a 9/2013. (VIII. 12.) HM rendelet irányadó rendelkezéseinek, azt az elsőfokú eljárásban becsatolt iratok és a tanúk vallomása megerősítette. A felperes nem jelölt meg a perbeli esetre irányadóan konkrét jogszabályhelyet (sem anyagit, sem eljárásjogit), melyet a méltatlansági eljárás megsértett volna.

[42] Rámutatott továbbá, hogy önmagában az egészségügyi alkalmatlanság megállapítása nem szünteti meg a szolgálati jogviszonyt, a közös megegyezéses megszüntetéshez pedig nem volt elegendő a felperes egyoldalú kérelme. A Hjt. 59. § (2) bekezdése szerinti jogviszony megszüntetést pedig a (3) bekezdésében foglaltak zárták ki a méltatlansági eljárás hatálya alatt álló felperes esetében.

[43] A felperes magatartása alapján a jogkört gyakorló megalapozottan mondta ki a méltatlanságot, annak Hjt. 162. § (1) bekezdés c) pontja szerinti kritériuma objektíve teljesült a perbeli esetben. Hangsúlyozta, hogy a méltatlanság erkölcsi alkalmatlanságot foglal magában és nincsenek fokozatai, ennek során a büntetőjogban alkalmazott enyhítő körülmények és a K.i múlt figyelembevétele sem lehetséges. A felperes méltatlanságának megállapítása alapjául szolgáló indok valós és okszerű. A K.i Etikai Kódex által rögzített elvárások, követelmények, a hivatás becsülete, tradíciója és méltósága megőrzését szolgálják, a Hjt. 78. § (2) bekezdés g) pontja alapján szolgálatban és szolgálaton kívül is a Munkáltatói szervezet tagjához és beosztásához méltó magatartást kell tanúsítania a katonának. Azzal, hogy a felperes dehonesztáló tartalmú levelet írt, olyan helyzetet hozott létre, amely a Munkáltatói szervezet működéséhez szükséges közbizalom fenntartását súlyosan veszélyeztette, magatartása a munkáltató érdekszféráját súlyosan érintette és hátrányosan befolyásolta. Mindezek okán a jogviszonyt érintő megalapozott döntés született. Érvei alátámasztásául utalt az Mfv.II.10.515/2007/3., Mfv.II.10.432/2008/4., Mfv.II.10.190/2009/3. számú, egyedi ügyekben meghozott határozatokra.

[44] A méltatlanságot megalapozó cselekmény idején, azaz 2016. december 16-án a vétőképeséget kizáró ok sem merült fel, ilyet a felperes nem bizonyított. Az orvosi dokumentumok egyike sem tartalmaz tényadatot arra, hogy a felperes ebben az időpontban kóros elmeállapotú lett volna, a két orvosi okirat és az arra alapított társadalombiztosítási határozat csupán annyit rögzít, hogy a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása 42 %-os mértékű, amely szolgálati kötelemekkel nem összefüggő.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[45] A fellebbezés nem alapos.

[46] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a fellebbezés keretei között bírálta felül. A felperes a fellebbezésében a méltatlansági eljárás vizsgálati szakaszában felmerült kézbesítéssel kapcsolatos eljárási hibák értékelésével és azokból levont jogi következtetésekkel nem értett egyet, valamint a kifogásolt magatartása megítélését, méltatlanságot megalapozó értékelését vitatta.

[47] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a tényállást, és az irányadó jogszabályok helyes értelmezésével érdemben is helytálló döntést hozott.

[48] Alapítván állította a felperes fellebbezésében, hogy miután a méltatlansági eljárás megindításáról és a vizsgálat lefolytatása során a személyes meghallgatása időpontjáról nem szerzett tudomást, az előbbieket az alperes terhére kellett értékelni és az eljárás lényeges szabályai megsértésének kellett tekinteni. Amellett, hogy a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy csak az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértéseknek van jelentősége a méltatlansági eljárás jogszerűsége szempontjából, ki kell emelni, hogy a felperes a hivatkozott iratokat azért nem kapta meg, mert a irányítószám Cím2, cím2. számú címre kézbesített küldeményeket nem kereste. Ugyanezen körülmény miatt nem került sor a személyes meghallgatására sem.

[49] A perbeli esetben Tanú3 vizsgálat a jogkört gyakorlója 2017. március 3-án – 10-i kézbesítéssel - jelölte ki vizsgálónak. A vizsgáló feladata a méltatlansági vizsgálat során összegyűjteni azokat a bizonyítékokat, amelyek a tényállás megállapításához, így a méltatlanságot vagy annak hiányát megalapozó körülmények tisztázásához szükségesek.

[50] A nem vitatott ítéleti tényállás szerint a felperest a vizsgáló több alkalommal próbálta telefonon elérni, sikertelenül. Tanú3 vizsgáló – ahogyan a tanúkénkénti meghallgatása során elmondta (51.M.1730/2018/19. jkv 15. o.) –, a meghallgatás időpontja miatt az arról való egyeztetés érdekében 2017. március 11-én felhívta telefonon a felperest, aki bár kérte, hogy a megbeszélés érdekében később keresse a tanú, az ismételt telefont azonban már nem vette fel. A tanú azt is elmondta, hogy ezen egyetlen beszélgetés során azt is közölte a felperessel, hogy vele szemben elrendelték a méltatlansági eljárást (51.M.1730/2018/19. jkv. 17. o.), illetve, hogy a személyes meghallgatásra szóló értesítés postára adását követően kezdeményezett telefonhívások sem vezettek eredményre, a felperes elérhetetlenné vált.

[51] 2017. május 10-én a méltatlansági bizottság létrehozását követően a bizottság tagja Tanú1 százados Tanú2 gépjárművezető kíséretében – többek közt – a méltatlansági bizottság ülései időpontjáról szóló értesítést azért nem tudta a felperes részére átadni, mivel a felperes a lakhelyén a lépcsőházban észlelve az alperes érdekében eljáró személyeket, „akkor nem vagyok itthon” megjegyzéssel visszament a lakásába, ezzel szándékosan megakadályozva a küldemény átvételét.

[52] Mindezek alapján megállapítható, hogy az adott esetben a felperes saját magatartásával jelentősen közrehatott abban, hogy a méltatlansági eljárás lefolytatása során keletkezett iratokat nem kapta meg időben, és az eljárás során történetekről kellő időben nem szerzett tudomást.

[53] Bizonyítást nyert, hogy már a vizsgáló eljárása során beszerzésre került a felperessel szemben elrendelt fegyelmi eljárás anyaga, a méltatlansági eljárás alapjául szolgáló, felperes által a Országli autósiskolának írt levél, a felperes misszióban, illetve az elrendelt fegyelmi eljárásban foganatosított meghallgatásának jegyzőkönyvei, elismerő nyilatkozata a levél megírására és arra nézve, hogy milyenek voltak ez időben a személyi, családi körülményei. Továbbá a vizsgáló tanúmeghallgatást is foganatosított a vizsgálat során, illetve megkereséssel élt a Országli Missziónek parancsnoka felé is és ezt követően készítette el összefoglaló jelentését, amit határidőn belül megküldött a méltatlansági jogkört gyakorlóknak. Mindezekből következően a felperes személyes meghallgatásának elmaradása a tényállás tisztázását nem befolyásolta, az eljárás során a felperesnek, mint az állomány eljárás alá vont tagjának javára és terhére szolgáló körülmények felderítéséhez szükséges adatok, az ügy szempontjából jelentős bizonyítékok rendelkezésre álltak, így a fellebbezésben kifogásolt, a vizsgálati szakaszban megvalósuló eljárásjogi szabálysértések nem tekinthetők olyan súlyúnak, amelyek az eljárás érdemére kihatottak.

[54] A méltatlansági eljárás kapcsán a méltatlansági bizottság létrehozására vonatkozó, a 9/2013. (VIII. 12.) HM rendelet 157. § (1) bekezdésében nevesített – a jogkör gyakorlójának az összefoglaló jelentés kézhezvételétől számított 5 napos határidő elmulasztását is megalapozatlanul kifogásolta a fellebbezésében. A HM rendelet 5 napos határidőt ír elő a méltatlansági bizottság létrehozásáról az említett tudomásszerzéstől számítottan, és ez a perbeli esetben 2017. április 10-hez képest később, csak 2017. április 27-én történt meg, a jogszabály azonban ennek elmulasztásához abszolút hatályon kívül helyezési okot nem fűz jogkövetkezményként, súlyos eljárási szabálysértésként nem nevesíti azt. A néhány napos késedelemmel a perbeli esetben a másodfokú bíróság megítélése szerint sem eredményezheti az eljárás elhúzódását, az ügy érdemi elbírálására nem volt hatással. Továbbá arra is utal a másodfokú bíróság, hogy a 9/2013. (VIII. 12.) HM rendelet 163. § (3) bekezdése alapján a méltatlansági jogkört gyakorló nem volt kötve a méltatlansági bizottság javaslatához, döntését a feltárt tények alapján akár a bizottság javaslatától ellentétesen is meghozhatta volna.

[55] Mindezek alapján helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság is, hogy a felperest a külföldi misszió alatt, cselekményével összefüggésben kétszer is meghallgatták, amelynek

során az elkövetett cselekményt a felperes elismerte. A 2017. február 23-án elrendelt fegyelmi eljárásban történt meghallgatásakor az előbbi két meghallgatásra hivatkozva mást előadni nem kívánt, továbbá az ügy egyszerű megítélésű volt. Ezért az összes körülményt értékelve (így a felperesnek a kézbesítések és a telefonos egyeztetés, személyes megkeresés során tanúsított akadályozó magatartását, az ügy egyszerű megítélését, a cselekmény elismerését), az adott esetben az alperes a méltatlansági eljárás szabályait nem sértette meg azzal, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján döntött a felperes méltatlanságáról.

[56] A vétőképeség hiányával kapcsolatosan a fellebbezésben előadottak szintén nem teszik megalapozatlanná az elsőfokú ítéletet. Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a perben becsatolt orvosi dokumentációk kóros elmeállapotot nem támasztanak alá, ezért teljes mértékben alaptalan a felperes állítása. A F. határozat 25 % pszichiátriai egészségkárosodást rögzít, és a felperes K.i szolgálatra alkalmatlansága nem K.i szolgálattal összefüggésben került megállapításra. Pszichiátriai diagnózisként depressziót, kevert szorongásos és depressziós zavart tartalmaz mind a 2017. május 15-én kelt Cím2 Kormányhivatal kerületi hivatala által kiállított szakértői vélemény, mind utóbb, már a méltatlanság megállapítását követően 2017. október 11-én kelt, a H. Miniszter által meghozott Határozat szám6 határozat is.

[57] A másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett az elsőfokú bíróságnak a határozat érdemével kapcsolatosan kifejtett jogi álláspontjával és indokaival, ezért azt megismételni nem kívánja. A fellebbezés kapcsán mindösszesen arra mutat rá, hogy a felperes által - konkrét ügyszámok megjelölése nélkül - hivatkozott méltatlanság megállapítását megalapozó magatartásokra, azonban ezek a példálózó jellegű felsorolások sem kérdőjelezik meg az elsőfokú bíróság döntésének megalapozottságát. A méltatlanná válás megállapítása csak egyedi elbírálás és az eset összes körülményeinek gondos mérlegelése alapján lehetséges. Az egyedi ügyben kell a méltatlansági jogkör gyakorlójának döntenie arról, hogy a felperes a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján elkövetett-e olyan cselekményt vagy tanúsított-e olyan magatartást, amely objektíve alkalmas volt a közbizalom fenntartásának súlyos veszélyeztetésére.

[58] A felperes által a Település1 rendőrségnek 2016. december 16-án írt levélben kifogásolt közlések megalapozták a felperes méltatlanságát. Az elsőfokú bíróság e körben megalapozottan értékelte a hivatásos állományúval szemben a Hjt. rendelkezései szerinti magasabb elvárásokat, amelynek a felperes a levél tartalmával, annak hangvételével, és különösen az utolsó mondatban írtakkal a szolgálati viszonyhoz méltatlan magatartást tanúsított. Az elsőfokú bíróság helyes értékelését – szemben a fellebbezésben előadottakkal – a bírói gyakorlat egyértelműen alátámasztja.

[59] A felperes cselekménye súlyos volt, az általa megírt levél a magyar kontingens, ezáltal a magyar H. szervezet működéséhez szükséges közbizalom fenntartását súlyosan veszélyeztette. A történetekről jelentést küldtek az ENSZ Település2-i központjába, továbbá az Szolgálati egység1 Head of Mission-je, Vezető1 felhívta a figyelmet a hasonló megnyilvánulások elkerülésére. Ilyen körülmények között alaptalanul állította a felperes a

cselekménye súlyosságának hiányát, az intézkedés aránytalanságát és a legsúlyosabb szankció mellőzhetőségét.

[60] Az elsőfokú bíróság is utalt arra, hogy a felperes által tanúsított magatartást önmagában kellett értékelni, figyelembevéve azt, hogy a függelmi helyzetben lévő felperes esetében - jogállására figyelemmel - szigorú elvárások érvényesültek. A felperes magatartásának súlyát nem csökkenti a fellebbezésben hivatkozott K.i Etikai Kódex rendelkezése sem, miszerint a katonáktól elvárt a korrupcióval szembeni fellépés. A felperes a vizsgák sikertelensége okán ugyanis személyes, vélt sérelmei kapcsán tett olyan kijelentést, amely jogszerűen szolgálta méltatlanság megállapításának alapjául. Az alperes helyesen mutatott rá, hogy a közbizalom fenntartásának súlyos veszélyeztetéséhez nem szükséges, hogy a cselekmény nyilvánosságot kapjon, hanem elegendő, hogy a hivatásos vagy szerződéses K.i szolgálatot teljesítők körében erről tudomást szereznek.

[61] A bizonyítási eljárás adatai teljes egészében azt támasztották alá, hogy a felperes által kifejtett magatartással szoros időbeli összefüggésben történt a méltatlansági eljárás lefolytatása, a méltatlansági eljárás megindításának és a jogkövetkezmények megállapításának alapjául kizárólag az alperesi határozatokban rögzített indokok szolgáltak. Az eljárás „gyorsításával” a felperesi joggyakorlás korlátozására irányuló munkáltatói eljárást, szándékot a felperes semmilyen módon nem igazolta, a bizonyítékok mindezt nem támasztották alá.

[62] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[63] A fellebbezési eljárásban vitatott követelés összegében (24.222.072 forint) alakult a másodfokú eljárásban a pertárgy értéke. A másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes másodfokú perköltségének viselésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben határozott meg. E körben a fellebbezési pertárgyérték mellett a jogi képviselő által kifejtett munkára volt figyelemmel, miszerint az alperes 1 beadványt szerkesztett és a másodfokú bíróság 1 tárgyalást tartott.

[64] Az alperes ugyan fellebbezési ellenkérelmében úgy nyilatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban a felperes a kereseti kérelem leszállítására tekintettel az „elállt rész” vonatkozásában is perköltségigénnyel kíván élni a felperessel szemben, fellebbezést azonban az ítélet ezen - perköltségre vonatkozó - rendelkezésével szemben nem terjesztett elő. Így az elsőfokú döntést e körben nem bírálhatta felül a másodfokú bíróság, a fellebbezési eljárásban

pedig a fellebbezés korlátaira figyelemmel az elsőfokú eljárásban előterjesztett legmagasabb kereseti összeg egyébként sem releváns.

[65] A felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán a tárgyi költségfeljegyzési jogos perben le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket – melynek mértéke a fellebbezéssel vitatott követelés összegére tekintettel az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint alakul – a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Cím2, 2022. január 27.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.

előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla

bíró